

Studentenleven van voorheen. Ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan der Societas Studiosorum Reformatorum, afdeling Utrecht, is een gedenkschrift uitgekomen, getiteld „De zware banier”. Daarin halen o.a. reunisten herinneringen op aan de tijd toen zij lid waren van S.S.R. Aan het artikel van de Utrechtse tandarts A. H. Mulder ontlene wij het volgende betreffende zijn studentenjaren te Utrecht, waar hij in 1913 aankwam:

Problemen waren er niet, tenminste geen, die het studentenleven beroerden. Het leven was nog niet gecompliceerd. Op een advertentie in de krant van De Liefde om kamers, ontving men twaalf tot vijftien brieven. Je kreeg een zit-slaapkamer aangeboden met volledig pension, dus ontbijt, koffiemaaltijd (later vervangen door het woord lunch) en warme maaltijd voor 35, 40 of 45 gulden per maand, vuur en licht inbegrepen. De prijzen varieerden naar de ligging. Huurde een student voor f 50,—, dan gold hij voor een Croesus: diens zitkamer was een familiesalon.

Eén onzer had op de Oude Gracht, bij „De Gesloten Steen” zo'n établissement, waarop hij — een charmante gastheer — de afdeling meermalen ontving.

Bij de voordeur werden de voeten lang en intens geveegd.

Mannenhuiskapel verdwijnt. De vroegere kapel van het Oude Mannenhuis in de stede Montfoort is tot verdwijnen gedomd. Deze kapel, daterend uit het begin van de 16e eeuw is op het ogenblik in gebruik als kolenbergplaats. De eigenaar-gebruiker van het pand moet zijn bedrijf uitbreiden en heeft toestemming gekregen dit bouwwerk te slopen.

Monumentenzorg wilde eerst het gebouw restaureren en weer in de oorspronkelijke staat terugbrengen. Hiervoor werd een bedrag van zestig procent in de totale kosten ter beschikking gesteld. Ook de eigenaar zou een bijdrage moeten leveren, die echter aanmerkelijk boven het voor nieuwbouw benodigde bedrag zou komen te liggen.

Bovendien zou de kapel na restauratie toch weer als kolenbergplaats worden gebruikt. Daarom heeft Monumentenzorg vergunning tot afbraak gegeven. Het beschikbaar komende materiaal zal nu worden gebruikt voor andere restauraties.

De Mannenhuiskapel is tot 1736 in gebruik geweest bij de Waalse Gemeente,

die destijds in Montfoort bestond. Hoewel zij al lang aan de eredienst onttrokken was, kon men aan haar vormen nog duidelijk de vroegere kerkelijke bestemming aflezen.

Resten van Mariëndaal. Het Nieuw Utr. Dagblad van 20 september 1956 meldde: „In de voormalige gemeente Zuilen aan de overkant van het kasteel Zuilen en aan de kant van de Amsterdamsestraatweg, werd gisteren een deel van het vroegere Cisterciënserklooster Mariëndaal bij toeval opengelegd. Ten behoeve van huizenbouw zijn bulldozers daar namelijk bezig de grond gelijk te maken.

Het klooster was in 1245 door Theodericus Kovelwaet, kanunnik van Oud Munster, gesticht. In 1586 werd het verwoest. Op de plaats zijn o.m. gevonden, vier beeldfragmenten, waarvan er één naar alle waarschijnlijkheid Maria, ondersteund door Johannes (Moeder van Smarten) voorsteld. De andere zijn op het ogenblik nog niet te onderscheiden, daar de koppen nog ontbreken. Alle werden zij uit kalksteen vervaardigd. Verder vond men er 16e eeuwse ornamenten, enkele tegels, waarvan een heel mooie die nog vrijwel intact was. Deze beeldde een kop uit. Ook werd nog gevonden een deel van een memoriesteentje waarin 't volgende gegraveerd was: Anno Domini M V C ende.... den eersamen Heer Willem P.... op den 15de dach Januari.... Dael is geweest capellaan.... ende veell goets al hijer.... God heb de ziel.”

Opraving te IJsselstein. Het Nieuwsbulletin van de Kon. Nederl. Oudheidk. Bond van 15 juli 1956 deelde mede, dat de opraving van het Cisterciënserklooster op de „Nieuwstad” te IJsselstein een aanvang heeft genomen. Het koor, in de dertiger jaren van deze eeuw reeds onderzocht (zie Jaarb. Oud-Utrecht 1938, blz. 168), is opnieuw blootgelegd. De noorden- en zuidmuur van de kerk zijn over een afstand van vele meters teruggevonden, de westmuur is echter nog niet aan het licht gekomen. Aansluitend op de noordmuur van de kerk vertoont zich een aantal funderingen, behorend tot het kloostergebouw. Ten zuiden van het kerkgebouw werden in oriëntatiesleuven enkele muren aangetroffen, waarvan de betekenis nog niet duidelijk is. De opraving geschiedt door de Rijksdienst voor Oudheidkundig Bodemonderzoek te Amersfoort.